

yüklenicinin öncelikle sözleşme kapsamında yapımı gereken imalâtların yapılıp yapılmadığının saptanması, bunların iş sahibinin yararına olması halinde bedellerinin yapıldığı yıl piyasa rayiçlerine göre hesaplanmasına hükmedilmiş ve bozmaya uyulmakla bu ilkeler doğrultusunda bedel belirleme zorunlu hale gelmiştir. Bozmadan sonra alınan ek rapor bu ilkelere uygun olmamasına rağmen hükme esas alınması doğru olmamış, bozmayı gerektirmiştir.

Özet: Dairemizce yerel mahkeme kararı bozulmuş ve yeniden yapılan yargılama sonucu 12.11.2015 tarihli duruşmada bozmaya uyma kararı verilmiş ve 15.12.2014 tarihli karar ile davanın kısmen kabul, kısmen reddine karar verilmiş, verilen karar

davalı vekilince süresinde temyiz edilmiştir. mahkemece verilen ilk kararın temyiz incelemesi sonucu yapılan bozmada davacı yüklenicinin öncelikle sözleşme kapsamında yapımı gereken imalâtların yapılıp yapılmadığının saptanması, bunların iş sahibinin yararına olması halinde bedellerinin yapıldığı yıl piyasa rayiçlerine göre hesaplanmasına hükmedilmiş ve bozmaya uyulmakla bu ilkeler doğrultusunda bedel belirleme zorunlu hale gelmiştir. Bozmadan sonra alınan ek rapor bu ilkelere uygun olmamasına rağmen hükme esas alınması doğru olmamış, bozmayı gerektirmiştir. **T.C. Yargıtay**

15. Hukuk Dairesi

E: 2016/4061 **K:** 2017/123 **K.T.:** 11.01.2017 Yukarıda tarih ve numarası yazılı bozmaya uyularak verilen hükmün temyizen tetkiki davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, eser sözleşmesinden kaynaklanan alacağın tahsili davasıdır. Davacı yüklenici, davalı ise iş sahibidir. Davacı yüklenici vekili, davalı ile aralarında düzenlenen sözleşme ile yapımı işini üstlendiğini, işin yapımı sırasında davalı idarenin talebi ile sözleşme dışı imalâtlar yaptığını, bunların bedellerinin 152.652,10 TL+KDV olduğunu ancak kendisine sadece 22.494,68 TL ödendiğini belirterek bakiye 130.152,42 TL'nin davalıdan tahsilini talep etmiştir. Davalı savunmasında işin devamı sırasında sözleşmenin eki olan . maddesine göre % 10 kapsamında ilave işin davacı tarafından yapıldığını, bedelinin ödendiğini, davacının itiraz hakkının bulunmadığını açıklayarak davanın reddine karar verilmesini savunmuş, mahkemece yapılan yargılama sonucunda 11.09.2014 tarihli karar ile davanın reddine karar verilmiş, karar davacı vekilinin temyizi üzerine Dairemizce 02.06.2015 tarihli karar ile bozulmuş ve yeniden yapılan yargılama sonucu 12.11.2015 tarihli duruşmada bozmaya uyma kararı verilmiş ve 15.12.2014 tarihli karar ile davanın kısmen kabul, kısmen reddine karar verilmiş, verilen karar davalı vekilince süresinde temyiz edilmiştir. Mahkemece daha önce verilen 11.09.2014 tarih, sayılı davanın reddine dair kararı davacı vekilinin temyizi üzerine Dairemiz'in 02.06.2015 tarih, 2014/6849 Esas ve 201/3017 Karar sayılı ilamıyla; "Somut olayda davacı

tarafından sözleşme dışı imalât yapıldığı iddia edildiğine göre bu iddianın sözleşme eki Yapım İşleri Genel Şartnamesi'nin hükümlerine göre değerlendirilmesi gerekir. Yukarıda açıklandığı gibi sözleşme dışı imalâtlar için hakedişlere ihtirâzi kayıt konulmasına gerek yoktur. Bu nedenle mahkemenin olaya uygun olmayan gerekçe ile davanın reddine karar vermesi doğru olmamıştır. Mahkemece yapılması gereken iş bilirkişilerden alınacak ek rapor ile öncelikle sözleşme kapsamında yapımı gereken imalâtların yapılıp yapılmadığının saptanması, bundan sonra %10 oranda yapıldığı belirtilen imalâtların denetime açık bir şekilde belirlenip bedellerinin sözleşme fiyatlarıyla hesaplattırılması, bu oranı aşan imalâtın yapıldığının tespiti ve bunların iş sahibinin yararına olmasının belirlenmesi halinde bedellerinin yapıldığı yıl piyasa rayiçlerine göre hesaplanması, mutabakatnameye göre davalı tarafından sözleşme dışı imalâtlar için ödendiği anlaşılan 22.494,68 TL'nin mahsubu ile sonucuna göre karar verilmesinden ibarettir." gereğine işaret edilerek bozulmuş ve mahkemece yapılan yargılamanın 02.06.2015 tarihli oturumunda bozma ilamına uyulmasına karar verilmiş ve temyize konu 10.05.2016 tarihli davanın kısmen kabulüne dair karar verilmiş ve karar davalı vekili tarafından yasal süresi içerisinde temyiz edilmiştir. Yargıtay'ın bozma kararına uyan mahkeme, bozma kararı uyarınca işlem yapmak ve hüküm vermek zorundadır. Çünkü, mahkemenin bozma kararına uyması ile, bozma kararı lehine olan taraf yararına bir usulü müktesep hak doğmuştur. Bozma ilamına uyan mahkeme bozma doğrultusunda bilirkişi heyetinden ek rapor almış ve bu rapor hükme dayanak alınarak karar verilmiş ise de; düzenlenen bilirkişi raporunun ve verilen kararın bozmaya uygun olduğu söylenemez. Şöyle ki; mahkemece verilen ilk kararın temyiz incelemesi sonucu yapılan bozmada davacı yüklenicinin öncelikle sözleşme kapsamında yapımı gereken imalâtların yapılıp yapılmadığının saptanması, bunların iş sahibinin yararına olması halinde bedellerinin yapıldığı yıl piyasa rayiçlerine göre hesaplanmasına hükmedilmiş ve bozmaya uyulmakla bu ilkeler doğrultusunda bedel belirleme zorunlu hale gelmiştir. Bozmadan sonra alınan ek rapor bu ilkelere uygun olmamasına rağmen hükme esas alınması doğru olmamış bozmayı gerektirmiştir. O halde mahkemece yapılması gereken iş; 6100 sayılı HMK'nın 266 ve devamı madde hükümlerine uygun seçilecek uzman inşaat

bilirkişisinden aracılığıyla bozma doğrultusunda hesaplama yapan, mahkemenin ve Yargıtay'ın denetimine elverişle rapor almak, bu rapora esaslı ve hukuken geçerli itiraz olduğu takdirde ek rapor alarak bu itirazları değerlendirmek ve raporun bozmaya uygun düzenlenip düzenlenmediği mahkemece denetlendikten sonra bozmaya uygun yapılacak hesaba göre karar vermekten ibaret olmalıdır. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün davalı yararına BOZULMASINA, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davalıya geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 11.01.2017 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>